

Terrengets art. Utsikt: Bratt S-felling
yket mark. Bilet ^{med bakke} _{side}
over. Vidt utsyn Ø, S- og V-over.

Lokaltetsnavn:

Orienteringsoppgaver:

100 m N for våningshuset

Fornminnets art og utstrekning:

Beskrivelse:

Bilteksten av lys kvartett. Meget
godt kvart. Skinnen har stadig
ligger i dagen i lengre tid,
da det var ut til å være
lavdannelse enkelte steder på
overflaten.

ca. 1974 av etargit dappu-
ard da hem plukket små-
stein i bilet. La i overflaten.
Oppbevares på gården
Se skisse 1:1.

Leveld

c 34845

Gårdens navn:

Lappegård nordre av
Lappegård søndre

g.nr.

65

br.nr.

4

Gårdens cier:

På Lappegård
Mikkjel

postadr:

3572 Leveld

Gårdens bruker:

postadr.:

s., p., k., fylke:

Ål s., p., k., Buskerud

Forminnets art:

Funnsted

Reg. v/:

T. Jugebrekken, R. Skjerve

Dato:

14.07.77

Kontroll v/:

Dato:

Nr.:

X3

Flyfoto: F 74

1384 - B 34.

Spesialkart:

Undersøkt v/:

Fotos:

(forts.)

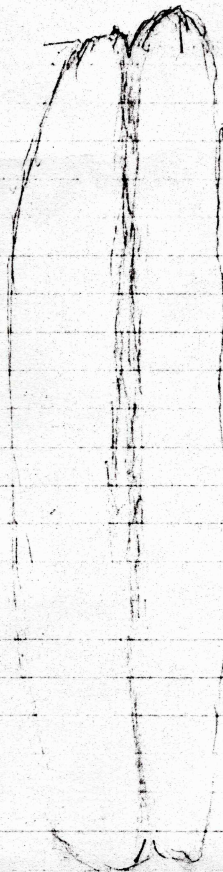
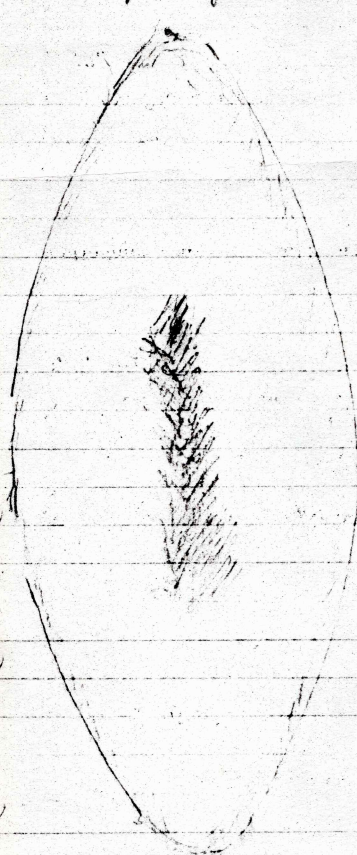
6874

Flyfoto: F 74 1884 1324 Nr.: x3

k.: AL

fylke: Buskerud.

Tunnoppflyveren gett av Knut
M. Lappegaard

Målestokk 1:1

BLAD OM!

16. februar 1978.
WS/EN

Fru Margit Lappegard,
3527 LEVELD.

Fra min kollega som leder våre registreringer for det økonomiske kartverk har jeg fått overlevert den veldig fine beltesteinen De fant ca. 1974 da De plukket småstein i beitet. Det er et meget fint eksemplar av typen og det ble brukt når man skulle gjøre ild, særlig i tiden mellom 300 og 600 e.Kr.

Navnet beltestein har den fått fordi den synes å ha vært båret i beltet, hengende i en snor eller rem som gikk rundt steinen i den rillen man ser på smalsiden.

Som De sikkert fikk høre så er slike gjenstander Statens eiendom og avleveringspliktige til Oldsaksamlingen når de er funnet i Øst-Norge.

Jeg har fått vite at De helst vil beholde steinen på gården, og det forstår jeg meget godt. Når jeg allikevel sier nei, er det fordi vi har mange bitre erfaringer. Oldsaker som blir liggende på gårder forsvinner. Så lenge finneren lever blir de tatt godt vare på, som regel, men man kan dessverre ikke garantere for fremtiden og de mange fremtidige eiere. Oldsaker er de eneste "dokumenter" vi har fra en skriftløs periode, og vi har dessverre ikke mange fra Ål. Hvert enkelt stykke blir en bit i det puslespill vi legger når vi skal prøve å skape et bilde av hvordan folk levde i det samfunn som den gang må ha vært.

De har rett til finnerlønn etter loven og det vil dreie seg om ca. 200,- kr. I tillegg vil De få et fotografi. Hvis De ikke ønsker finnerlønn vil De få et diplom og selvfølgelig

også fotografi.

Jeg vil være glad om De sendte meg noen ord om Deres valg.

Mange hilsener,
Deres

Wencke Slomann
førstekonservator

Vedlegg:
Frankert svarkonvolutt.

508/78

Brevd ¹⁹ 13-78

Til Universitetets oldsaksamling
H. Wencke Stormann

Har like omst brevet Dykkeren av ¹⁶/₂ ved komande
bellesteinen som er funne i åker på Lappegard.
Hadde vana at one kunne fått behalda steinen
på garden, så vombudet var stort når De skriv
omst Anna. At De etter hava har sett på
steinen mit eg og at eg har kjempet omst
overmakta mit eg og.

~ bikerel vil eg komma med nokre tankar.

For det første: One var veldig glade i steinen, det
var med underlige kjensler kin held den i handa
Omange var dei bygdefolk som fekk nytta glede av
dette. Kin omange av folk her fra bygden får sjå
steinen i Oslo? Og så bygdefolk burde had krad på
i få ha slike andian kjå seg, slikt som er funne
på staden.

One har ei gamal hallingsstove på garden og ville
ha godt vane på steinen, slikt som one gjer med
andne gamle ting. Om det berest har one også
eldsittent skap.

For det andre: De har fra før av to bellesteinar
her fra Ål i Dykkeren samlingar. Funne på Rime
og Strand. Er det så sikkert at dei er byggaste
felle vane på i Oslo? Kva i underlige tider - krigstider?
Med tanke på dette: Er det det beste og sikreste
å samla alt på ein stad?

Det er også eit bygdemuseum på Ål, divene er det
ikkje der under eldsikkert rom enda, men det er
planer om det. På ein slik stad ville ein slik
ting vera til glede og nytte for barn og voksne
her frå bygden.

Byg bed du for enda om å få ha skiven her
hans er brennen og eigentleg høyrer heime.

Kunne elles ikkje tenka meg å få mot nokon
gongar frå Dyrk for ein slik ting, sjølv om
himmelna hadde vore mange gonger så stor.

Slike og diplom er eg takksam for, men hva
er det å vera mot ein slik ting? Om det
gladlege skulle henda at me likevel får lov
å ha belteskiven her, skal me personleg
henta den i Oslo, og seinare få godt vake
på den.

Med arydssam helsing

Margit Høppgaard
berild 25/4

29. mars 1978.
WS/EN-J.508/78.

Fru Margit Lappegard,
3527 LEVELD.

Jeg har vært bortreist i 14 dager og skynder meg derfor med å svare midlertidig til Dem, da et slikt depositum, - som vi kaller det -, må gå igjennom et av våre utvalg, som skal ha et møte 17. april.

Jeg vil gjenta at jeg forstår meget godt at De vil beholde stenen. Dessverre hjelper det lite at vi har flere beltestener fra Ål, da hvert enkelt funn spiller en rolle i denne forbindelse. Jeg har en ting imot bygdemuseene. Det lå en hel rekke oldsaker på Hallingdal Folkemuseum på Nesbyen som hadde innbrudd for en del år siden og nesten alle ble stjålet. Sikkerhetsproblemet, som De berører, er helt sikkert til stede og jeg er ikke i tvil om at De og Deres nærmeste vil ta glimrende vare på stenen. Problemet er dessverre at hverken De eller noen annen kan garantere for etterkommerne på samme måte som vi mener et statlig museum kan garantere for kommende tiders ansatte.

Jeg skal imidlertid ta opp saken og De vil få høre fra oss.

Med vennlig hilsen,
Deres

Wencke Slomann

C 34845

P.M.

til Styret.

DEPOSITUM AV BELTESTEIN FRA ELDRE JERNALDER HOS FINNER
FRU MARGIT LAPPEGARD, LEVELD I ÅL.

Gjennom ØK-registreringene fikk vi i år en velbevart, spissoval beltestein med slipespor. Det ble opplyst at finner ønsket å beholde den på gården. Etter en del korrespondanse mottok jeg i mars vedlagte brev der finner igjen presiserte dette ønske. Steinen skulle oppbevares på en gammel bygning på gården der de oppbevarte gjenstander som belyste gårdens historie. Hun skriver også om eventuelt å oppbevare den på et lokalmuseum og påpeker at vi allerede har 2 beltesteiner fra Ål på museet fra 2 andre gårder.

Prinsipielt er jeg ikke særlig innstilt på å deponere beltesteiner når disse praktisk talt utgjør de eneste funn vi har fra bygden fra eldre jernalder, men i dette tilfelle tror jeg det er klokt å gå med på en livstidsdeponering. Jeg vil foretrekke at den ligger på gården, da lokalmuseene i Hallingdal er sterkt utsatt for tyverier. Et slikt depositum kan selvsagt ikke skje før steinen er fullt dokumentert på museet.

Oslo, den 12. april 1978

Wencke Slomann
Wencke Slomann

Tilleggs opplysning

VEDLEGG.

c 34845

25. mai 1978.
WS/EN

Fru Margit Lappegard,
3527 LEVELD.

Kjære fru Lappegard.

Nå er det langt om lenge tatt en beslutning angående beltesteinen (C.34845) som vi fikk inn fra Dem ifjor.

Styret bestemte at man skulle søke juridisk bistand og så har man i mellomtiden tenkt på saken.

Jeg beklager å måtte si Dem at den ikke blir deponert hos Dem. Det skyldes, som jeg skrev i første brev allerede, at vi har så få eldre jernalders saker fra Ål.

Et ganske lite, og sikkert ikke meget godt plaster kan jeg tilby Dem, hvis De vil ha det. Vi har en metode nå til å ta avstøpninger i et lett materiale, slik at beltesteinen kommer til å se akkurat likedan ut som den De leverte, og bare på vekten skjønner man at det ikke er en original. En slik kan vi lage til Dem og sende oppover, så har De i allfall noe som er bedre enn et fotografi.

Jeg beklager at det gikk slik, men jeg skjønner så veldig godt at De synes den hører til på gården. De må prøve å tenke på at den også er en del av Norges historie, og at den da vil komme til mer nytte på et sentralt sted som Oldsaksamlingen enn i Ål.

Jeg håper De vil sende meg noen ord om avstøpningen.

Mange hilsener,
Deres

Wencke Slomann

10 juni - 1978

Til

J. M. 1023/78

Minneriteses oldsaksamling.

W. Hencke Slomann.

Takk for brev av 25 mai der De skriv om den endelige avgjørelse med omsyn til beltshinen for ål. Siden om eg så inderleg hadde vana på eit anna resultat så får me tru De er komme fram til det rettaste og tryggaste i denne sakka.

Vi takka for tilbødet om å få avstopping av skinen, eg er glad for at det let seg gjera. Kan eg også bed om å få dykke til å skina andre ved om beltshinen De har like mest - kva slag skinn for gamal, kvar den er av å linna, ^{vekt} v. s. v. Slike ål eg kan ta det fylloja med avstoppinga som då vert på garden. Siir takk for det, og for breva De har sendt meg. Med vondsamt helsing
for Christtappsgard
3572 Berild

14. juni 1978.
WS/EN-J.1023/78.

Fru Margit Lappegard,
3572 LEVELD.

Kjære fru Lappegard!

Takk for brevet som jeg fikk igår. Jeg skal straks bestille en avstøpning til Dem og når den sendes oppover skal jeg ha laget den tekst De ber om. Det kan ta litt tid med avstøpningen på grunn av sommerferien og annet, men den vil komme.

Mange hilsener
og god sommer,
Deres

Wencke Slomann